

Lesjou, Olof

Den berömte
Malerregning

fra 1780

samt

den smukke Sang

om

Den bedragne Elsker.

V box 30:872

Følgende Malerregning

er funden blandt endel gamle Papirer i Glava Kirke
Wernland, Sverige.

Glava Kommune til Undertegnede for Maling af Sognets Kirke:

Forandret de 10 Bud samt ferniseret det 6te	Kr. 2.24
Gjort ny Næse paa Koveren paa Korset samt ubstrakt hans Fingre	„ 1.30
Oppudset Pontius Pilatus og sat nyt Belsværk om hans Krave samt ferniseret ham foran og bag	„ 3.36
Sat nye Ringer paa Engelen Gabriel og oppudset de første	„ 2.40
Overstrøget Yppersteprestens Tjenestepige 3 Gange	„ 1.40
Indsat nye Tænder i den hellige Petri Mund samt overstrøget Hanens Hædre	Kr. 1.30
Udvidet Himlen og tilsat adskillige nye Stjerner	„ 2.15
Forbedret Helvedes Ild og givet Djævelens Ansigt et barskere Udseende	„ 1.12
Forbedret den hellige Magdalena, som var aldeles fordærvet	„ 5.00
Givet Mose Ansigt et mere alvorligt Udseende samt ferniseret hans Broder Aron	„ 1.40
Overseet de kloge Jomfruer samt overstrøget og forbedret dem her og der	„ 1.00
Forløvet Judas's Solpenge	„ 1.45
Sat nyt Haar paa den kybste Susanne samt Sko under Hestene for Elias's Vogn og næiere betegnet Veien til Himmelen	„ 3.34
Gjort Verdens Ende meget længere; thi den var aldeles for kort	„ 2.24
Gjort det røde Hav rent for Flueffarn	„ 3.17
Indsat mere Klogskab i Josefs Ansigt samt ferni- seret Potifars Hustru for og bag	„ 5.00
Gjort nye Fugleffarn i den blide Tobias's Dine, hvilke var aldeles affaldne	„ 1.12

Summa Kr. 37.99

Brogaden, Glava 1780.

Olof Lejjon,
Malermester.

Den bedragne Elsker.

En vakker Ven jeg havde valgt;
Den elsked' jeg dog over alt,
Den tænkte jeg skal bli min Trost
Og hvile ved mit unge Bryst.

Men min Veninde freg sin Ed
Og rev min Lykkes Stjerne ned!
Nu staar jeg ene og forladt
Med Sorgen over tabte Skat.

Jeg glemmer hende ei igjen,
Om hun tog sig en anden Ven.
Hver Aften jeg i Lunden gaar,
Jeg fælde maa saa mangen Taar.

En Aftenstund — med sorgfuldt Mod —
Jeg hvile ved en Furu-Rod,
Der hørte jeg Smaafuglesang;
Og dybt mig greb den dybe Klang.

Der kom til mig en Vandringsmand,
Han talte til mig saa forsand:
„O, hvorfor græder du, min Ven?
Har du da ingen Trost igjen?

